ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 228 /ນຍ

ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 22.04.2010

ດຳລັດ
ວ່າດ້ວຍແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ແລະສົ່ງອອກ

- ອີງຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 6 ພຶດສະພາ 2003;
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ ສະບັບເລກທີ 05/ສພຊ, ລົງວັນທີ 20 ພຶດສະພາ 2005;
- ອີງຕາມໜັງສືສະເໜີຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ສະບັບເລກທີ 0603/ອຄ.ກຂອ, ລົງວັນທີ 24 ມີນາ 2010.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ອອກດຳລັດ:

ໝວດທີ 1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. **ຈຸດປະສົງ**

ດຳລັດສະບັບນີ້ ກຳນົດຫລັກການ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້ານຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ ແນໃສ່ສົ່ງເສີມການຄ້າ ແລະ ການລົງທຶນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ຍາດແຍ່ງເອົາສິດພິເສດທາງການຄ້າ, ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດມີການພັດທະນາ, ມີຄວາມເຕີບໃຫຍ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າໃຫ້ດີຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 2. **ແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ**

ແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ແມ່ນບ່ອນທີ່ສິນຄ້າໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ຫລື ບ່ອນທີ່ສິນຄ້າໄດ້ຜ່ານຂະບວນການຜະລິດຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 3. **ການອະທິບາຍຄຳສັບ**

ຄຳສັບຕ່າງໆ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍດັ່ງນີ້:

1. ລະບຽບກ່ຽວກັບແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າທີ່ໄດ້ສິດພິເສດ ໝາຍເຖິງ ລະບຽບທີ່ໃຊ້ໃນການກຳນົດແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າພາຍໃຕ້ສັນຍາການຄ້າເສລີ ລະຫວ່າງ ສອງປະເທດ ຫລື ຫລາຍປະເທດ ຊຶ່ງສິນຄ້າທີ່ມີແຫລ່ງກຳເນີດຈາກປະເທດທີ່ເປັນພາຄີຂອງສັນຍານັ້ນຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ ຫລື ຫລຸດຜ່ອນພາສີນຳເຂົ້າ;
2. ລະບຽບກ່ຽວກັບແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າທີ່ບໍ່ໄດ້ສິດພິເສດ ໝາຍເຖິງລະບຽບທີ່ໃຊ້ໃນການກຳນົດແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ເພື່ອປະຕິບັດຫລັກການການໄດ້ຮັບອະນຸເຄາະຫລາຍທີ່ສຸດ, ການຕອບໂຕ້ການທຸ່ມຕະຫລາດ ແລະ ການອຸດໜູນ, ການປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດພາຍໃນປະເທດ, ຈຳກັດປະລິມານນຳເຂົ້າ, ການຈັດຊື້ຂອງລັດຖະບານ ແລະ ການເກັບກຳສະຖິຕິການຄ້າ;
3. ການປ່ຽນແປງຢ່າງຫລວງຫລາຍຂອງສິນຄ້າ ໝາຍເຖິງ ສິນຄ້າທີ່ໄດ້ຜ່ານຂະບວນການຜະລິດຈົນກາຍເປັນສິນຄ້າອີກຊະນິດໜຶ່ງ ທີ່ມີລະຫັດສິນຄ້າ, ຮູບແບບ, ໜ້າທີ່, ຈຸດພິເສດພື້ນຖານ ຫລືເປົ້າໝາຍ ການນຳໃຊ້ ແຕກຕ່າງ ຈາກວັດສະດຸນຳເຂົ້າທີ່ໃຊ້ໃນການຜະລິດສິນຄ້ານັ້ນ;
4. ເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫລື ອົງການອອກໃບຢັ້ງຢືນແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ໝາຍເຖິງ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຫລື ຜູ້ຕາງໜ້າທີ່ຖືກມອບສິດໃຫ້ອອກໃບຢັ້ງຢືນແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າສົ່ງອອກ;
5. ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ມີສິດກວດກາ ແລະ ຮັບຮອງໃບຢັ້ງຢືນແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ໝາຍເຖິງ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ;
6. ໃບຢັ້ງຢືນແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ໝາຍເຖິງ ເອກະສານທີ່ຊີ້ບອກບ່ອນທີ່ສິນຄ້າໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ຫລື ໄດ້ຜ່ານຂະບວນການຜະລິດ ຊຶ່ງອອກ ໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫລື ອົງການທີ່ມີສິດຂອງປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ;
7. ສິນຄ້າ ໝາຍເຖິງ ວັດສະດຸ ຫລືຜະລິດຕະພັນ ທີ່ໄດ້ຜະລິດຂຶ້ນມາ ແລະມີມູນຄ່າທາງການຄ້າ;
8. ວັດສະດຸ ໝາຍເຖິງ ວັດຖຸດິບ, ສ່ວນປະສົມ, ສ່ວນປະກອບ, ອົງປະກອບ, ຊິ້ນສ່ວນຍ່ອຍ ຫລື ສິ່ງຂອງທີ່ໄດ້ປະກອບເຂົ້າກັນເປັນສິນຄ້າອື່ນ ຫລື ໄດ້ຜ່ານກຳມະວິທີການຜະລິດຈົນກາຍເປັນສິນຄ້າອີກຊະນິດໜຶ່ງ.

ມາດຕາ 4. **ຂອບເຂດການນຳໃຊ້**

ດຳລັດສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບພາກສ່ວນຕ່າງໆ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ຕ້ອງການໃບຢັ້ງຢືນແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ;
2. ເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫລື ອົງການທີ່ມີສິດອອກໃບຢັ້ງຢືນແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າສົ່ງອອກ;

3. ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ມີສິດກວດກາ ແລະ ຮັບຮອງ ໃບຢັ້ງຢືນແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້ານຳເຂົ້າ;
4. ຜູ້ຕາງໜ້າທີ່ໄດ້ຮັບການມອບສິດໃນການອອກ, ການຮັບຮອງ ແລະ ການກວດກາໃບຢັ້ງຢືນແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ;
5. ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງທີ່ມີການເຄື່ອນໄຫວກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄ້າ.

ໝວດທີ 2
ລະບຽບກ່ຽວກັບແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າທີ່ໄດ້ສິດພິເສດ

ມາດຕາ 5. ແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າທີ່ໄດ້ສິດພິເສດພາຍໃຕ້ສັນຍາສາກົນ

ໃນການກຳນົດແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າຈາກປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບສິດພິເສດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບກ່ຽວກັບແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ພາຍໃຕ້ສັນຍາສາກົນທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 6. ແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າທີ່ໃຫ້ສິດພິເສດແບບຝ່າຍດຽວ

ໃນການກຳນົດແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າສົ່ງອອກ ພາຍໃຕ້ໂຄງການໃຫ້ສິດພິເສດຝ່າຍດຽວ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບກ່ຽວກັບແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າຂອງປະເທດນຳເຂົ້າ.

ໝວດທີ 3
ລະບຽບກ່ຽວກັບແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າທີ່ບໍ່ໄດ້ສິດພິເສດ

ມາດຕາ 7. ການກຳນົດແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ

ໃນການກຳນົດແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. **ສິນຄ້າທີ່ໄດ້ມາ ຫລື ຜະລິດຂຶ້ນ ໂດຍໃຊ້ວັດຖຸດິບພາຍໃນປະເທດທັງໝົດ**

ສິນຄ້າຕໍ່ໄປນີ້ ໃຫ້ຖືວ່າເປັນສິນຄ້າທີ່ໄດ້ມາ ຫລື ຜະລິດຂຶ້ນ ໂດຍໃຊ້ວັດຖຸດິບພາຍໃນປະເທດທັງໝົດ:

(1) ພືດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນຈາກພືດ ທີ່ເກີດ, ປູກ ແລະເກັບກ່ຽວ ພາຍໃນປະເທດນັ້ນ;
(2) ສັດມີຊີວິດທີ່ເກີດ ແລະ ລ້ຽງໃນປະເທດນັ້ນ;
(3) ຜະລິດຕະພັນທີ່ໄດ້ຈາກສັດມີຊີວິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຂໍ້ (2) ເທິງນີ້;
(4) ຜະລິດຕະພັນທີ່ໄດ້ຈາກການລ່າສັດ, ການຫ້າງແຮ້ວ, ການປະມົງ, ການລ້ຽງສັດນ້ຳ, ການຈັບ ຫລື ການຫາໄດ້ໃນປະເທດນັ້ນ;
(5) ແຮ່ທາດ ແລະ ວັດຖຸ ທີ່ເກີດຂຶ້ນເອງຕາມທຳມະຊາດ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ລວມເອົາ ຂໍ້ (1) ເຖິງ (4) ທີ່ໄດ້ມາຈາກພື້ນດິນ, ພື້ນນ້ຳ ຫລື ພື້ນທະເລ ຂອງປະເທດນັ້ນ;

(6) ຜະລິດຕະພັນຈາກການປະມົງທາງທະເລ ແລະຜະລິດຕະພັນອື່ນໆຈາກທະເລຫລວງ ຊຶ່ງເຮືອທີ່ຈົດທະບຽນ ແລະປັກທຸງຂອງປະເທດກ່ຽວຂ້ອງນັ້ນ ໄດ້ມາ;

(7) ຜະລິດຕະພັນທີ່ໄດ້ມາ ຫລື ທີ່ຜະລິດໃນໂຮງງານຢູ່ເທິງເຮືອຈາກຜະລິດຕະພັນ ທີ່ກ່າວໄວ້ໃນຂໍ້ (6) ເທິງນີ້ ຖ້າວ່າເຮືອນັ້ນຫາກຈົດທະບຽນ ແລະປັກທຸງຂອງປະເທດກ່ຽວຂ້ອງນັ້ນ;

(8) ຜະລິດຕະພັນທີ່ໄດ້ມາຈາກພື້ນນ້ຳ ຫລື ພື້ນທະເລ ນອກເຂດນ່ານນ້ຳຂອງ ປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ ຖ້າວ່າປະເທດນັ້ນຫາກມີສິດໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກພື້ນນ້ຳ ຫລື ພື້ນທະເລ ຕາມກົດໝາຍສາກົນ;

(9) ສິ່ງເສດເຫລືອຈາກການຜະລິດ ຫລືສິ່ງຂອງທີ່ໃຊ້ແລ້ວ ຊຶ່ງເກັບໄດ້ໃນປະເທດນັ້ນ ແລະເໝາະສຳລັບໃຊ້ເປັນວັດຖຸດິບຄືນໃໝ່;

(10) ສິນຄ້າທີ່ໄດ້ຜະລິດໃນປະເທດນັ້ນ ຈາກຜະລິດຕະພັນທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຂໍ້ (1) ເຖິງ (9) ເທິງນີ້ເທົ່ານັ້ນ.

2. **ການປຸງແປງຢ່າງຫລວງຫລາຍຂອງສິນຄ້າ**

ໃນກໍລະນີທີ່ຫລາຍປະເທດ ຫາກກ່ຽວຂ້ອງກັບການຜະລິດສິນຄ້າໃດໜຶ່ງ, ປະເທດທີ່ດຳເນີນການປຸງແປງຢ່າງຫລວງຫລາຍຂອງສິນຄ້າເທື່ອສຸດທ້າຍ ໃຫ້ຖືເປັນປະເທດແຫລ່ງກຳເນີດຂອງສິນຄ້ານັ້ນ.

ເພື່ອກຳນົດວ່າສິນຄ້າໄດ້ຮັບການປຸງແປງຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຫລືບໍ່ ຕາມທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນວັກເທິງນີ້ ໃຫ້ອີງໃສ່ການປຸງແປງລະຫັດເຄົ້າຂອງສິນຄ້າເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 8. ການປຸງແປງພຽງເລັກນ້ອຍຂອງສິນຄ້າ

ສິນຄ້າທີ່ມີການປຸງແປງພຽງເລັກນ້ອຍໃນກໍລະນີດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ໃຫ້ຖືວ່າເປັນສິນຄ້າທີ່ບໍ່ໄດ້ແຫລ່ງກຳເນີດ:

1. ການເກັບຮັກສາສິນຄ້າໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບດີເພື່ອການຂົນສົ່ງ ຫລືການເກັບມ້ຽນໄວ້ໃນສາງ ເຊັ່ນ: ການຕາກແຫ້ງ, ການແຊ່ເຢັນ, ການເອືອບເກືອ, ການແຊ່ເກືອ ແລະ ອື່ນໆ;
2. ການກະທຳແບບງ່າຍດາຍ ເຊັ່ນ: ການຮ່ອນ, ການຈັດປະເພດ, ການແຍກປະເພດ ຫລື ການຈັດເປັນຊຸດ, ການລ້າງ, ການທາສີ, ການຕັດອອກ;
3. ການປຸງແປງການບັນຈຸຫຸ້ມຫໍ່, ການແຍກ ແລະ ການປະກອບຊິ້ນສ່ວນເຂົ້າກັນ;
4. ການຕັດເປັນຊິ້ນສ່ວນ ຫລື ເປັນແຜ່ນ, ການບັນຈຸຫຸ້ມຫໍ່ຄືນ ຫລື ການບັນຈຸໃສ່ຂວດ, ໃສ່ຖົງ, ໃສ່ຫີບ ແບບງ່າຍດາຍ ແລະ ການບັນຈຸຫຸ້ມຫໍ່ແບບງ່າຍດາຍອື່ນໆ;
5. ການຕິດເຄື່ອງໝາຍ, ສະຫລາກ, ປ້າຍ ຫລື ສັນຍາລັກ ອື່ນໆທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ໃສ່ຜະລິດຕະພັນ ຫລື ສິ່ງຫຸ້ມຫໍ່;
6. ການປະສົມຜະລິດຕະພັນເຂົ້າກັນແບບງ່າຍດາຍ;
7. ການປະກອບຊິ້ນສ່ວນຂອງຫລາຍຜະລິດຕະພັນແບບງ່າຍດາຍ ເຂົ້າກັນເປັນສິນຄ້າສຳເລັດຮູບ;

8. ການປະສົມປະສານສອງ ຫລື ຫລາຍການກະທຳທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຂໍ້ 1 ເຖິງ 7 ເທິງນີ້;

9. ການຂ້າສັດ.

ມາດຕາ 9. ສ່ວນປະກອບທົ່ວໄປ

ໃນການກຳນົດແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າໃດໜຶ່ງ ບໍ່ໃຫ້ຖືເອົາສິນຄ້າທີ່ເປັນສ່ວນປະກອບທົ່ວໄປຕໍ່ໄປນີ້ ເຖິງວ່າສິນຄ້າດັ່ງກ່າວອາດຈະຖືກນຳໃຊ້ໃນຂະບວນການຜະລິດ ກໍຕາມ:

- ພະລັງງານ ແລະ ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ;
- ເຄື່ອງຈັກ ແລະ ເຄື່ອງມື;
- ໂຮງງານ, ອຸປະກອນ ລວມທັງອຸປະກອນເພື່ອຮັກສາຄວາມປອດໄພ;
- ນ້ຳມັນເຄື່ອງ, ນ້ຳມັນໄຂ ແລະວັດຖຸດິບທີ່ມີສ່ວນປະສົມຫລາຍຢ່າງ;
- ຖົງມື, ແວ່ນຕາ, ເກີບ ແລະເຄື່ອງນຸ່ງ;
- ສານເລັ່ງ ແລະສານລະລາຍ.

ມາດຕາ 10. ການກຳນົດແຫລ່ງກຳເນີດຂອງສິ່ງຫຸ້ມຫໍ່ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງອຸປະກອນ, ເຄື່ອງອາໄຫລ່, ເຄື່ອງມື ແລະສິນຄ້າທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ປະກອບເຂົ້າກັນ ຫລື ແຍກອອກ

ວັດສະດຸຫຸ້ມຫໍ່ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງອຸປະກອນ, ເຄື່ອງອາໄຫລ່, ເຄື່ອງມື ແລະ ປື້ມຄູ່ມື ຫລື ເອກະສານແນະນຳອື່ນ ຊຶ່ງຕິດມານຳສິນຄ້າ ໃຫ້ຖືວ່າ ມີແຫລ່ງກຳເນີດດຽວກັນກັບສິນຄ້ານັ້ນ.

ສຳລັບສິນຄ້າໃດໜຶ່ງທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ປະກອບເຂົ້າກັນ ຫລື ແຍກກັນຢູ່ ຊຶ່ງນຳເຂົ້າມາເປັນຫລາຍຖ້ຽວ ຍ້ອນເງື່ອນໄຂທາງດ້ານການຂົນສົ່ງ ຫລືການຜະລິດ ນັ້ນ ແຫລ່ງກຳເນີດຂອງສິນຄ້າໃນແຕ່ລະຖ້ຽວ ມີແຫລ່ງກຳເນີດດຽວກັນກັບສິນຄ້ານັ້ນ.

ໝວດທີ 4
ຂັ້ນຕອນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກ່ຽວກັບແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ

ມາດຕາ 11. ການອອກໃບຢັ້ງຢືນແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າສົ່ງອອກ

ການອອກໃບຢັ້ງຢືນແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າສົ່ງອອກ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ສົ່ງອອກທີ່ຕ້ອງການໃບຢັ້ງຢືນແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າສົ່ງອອກ ຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງ ພ້ອມດ້ວຍເອກະສານທີ່ຖືກຕ້ອງຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ມີສິດອອກໃບຢັ້ງຢືນນັ້ນ;
2. ເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ມີສິດອອກໃບຢັ້ງຢືນ ຕ້ອງກວດກາແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າສົ່ງອອກຢ່າງລະອຽດ ແລ້ວອອກໃບຢັ້ງຢືນພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສາມວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງ ພ້ອມດ້ວຍເອກະສານຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະຖືກຕ້ອງ. ໃນກໍລະນີທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ກວດ

ກາຂະບວນການຜະລິດ, ກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວ ອາດຈະແກ່ຍາວອອກໄປ ແຕ່ສູງສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນ ເຈັດວັນ ລັດຖະການ; ເຈົ້າໜ້າທີ່ ຈະບໍ່ອອກໃບຢັ້ງຢືນແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ຖ້າວ່າເອກະສານທີ່ນຳ ສະເໜີນັ້ນຫາກບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫລື ບໍ່ຄົບຖ້ວນ;

3. ຖ້າວ່າເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຫລືອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນຂອງປະເທດທີ່ນຳເຂົ້າສິນຄ້າຈາກ ສປປ ລາວ ຫລື ເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ ຫາກສະເໜີໃຫ້ກວດກາຄືນແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າໃດໜຶ່ງ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫລືອົງການທີ່ມີສິດອອກໃບຢັ້ງຢືນແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ຈະຕ້ອງໄດ້ພິສູດແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງນັ້ນ ແລ້ວແຈ້ງຜົນຂອງການພິສູດໃຫ້ແກ່ຜູ້ສະເໜີ;
4. ໃບຢັ້ງຢືນແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າທີ່ອອກໃຫ້ໂດຍໜ່ວຍງານອອກໃບຢັ້ງຢືນແຫລ່ງກຳເນີດ ແມ່ນອອກຕາມແບບຟອມທີ່ກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 12. ການແຈ້ງພາສີ ແລະ ການກຳນົດລ່ວງໜ້າແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້ານຳເຂົ້າ

ການແຈ້ງພາສີ ແລະ ການກຳນົດລ່ວງໜ້າແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ນຳເຂົ້າຕ້ອງສະເໜີຫລັກຖານ ກ່ຽວກັບ ແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 7 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້;
2. ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີຂອງ ສປປ ລາວ ຈະກຳນົດແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ໃນເວລາຜູ້ນຳເຂົ້າແຈ້ງເສຍພາສີ. ແຕ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ອາດຈະກຳນົດລ່ວງໜ້າແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າທີ່ຈະນຳເຂົ້າຖ້າວ່າຜູ້ນຳເຂົ້າຫາກຮ້ອງຂໍ ແລະປະກອບເອກະສານ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງຖືກ ຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ.

ມາດຕາ 13. ການອອກຄຳຕົກລົງກ່ຽວກັບແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້ານຳເຂົ້າ

ການສະເໜີອອກຄຳຕົກລົງກ່ຽວກັບແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ນຳເຂົ້າ ຫລືບຸກຄົນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ອາດຈະຮ້ອງຂໍໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີອອກຄຳຕົກລົງກ່ຽວກັບແຫລ່ງກຳເນີດທີ່ຕົນຈະໃຫ້ແກ່ສິນຄ້ານຳເຂົ້າໃດໜຶ່ງ ໂດຍໄວ ຫລື ຢ່າງຊ້າບໍ່ໃຫ້ເກີນ ຮ້ອຍຫ້າສິບ ວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງເປັນຕົ້ນໄປ ຖ້າຫາກມີຂໍ້ມູນ ແລະຫລັກຖານຕ່າງໆ ທີ່ຈຳເປັນ ແລະຄົບຖ້ວນແລ້ວ. ການຮ້ອງຂໍຄຳຕົກລົງດັ່ງກ່າວ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຫັນດີກ່ອນຈະດຳເນີນການຊື້ຂາຍສິນຄ້ານັ້ນ ຫລື ອາດຈະໄດ້ຮັບການເຫັນດີໃນເວລາໃດເວລາໜຶ່ງຫລັງຈາກນັ້ນກໍໄດ້;
2. ຄຳຕົກລົງກ່ຽວກັບແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ຈະໃຊ້ໄດ້ເປັນເວລາ ສາມ ປີ ຖ້າວ່າຄວາມເປັນຈິງ ແລະເງື່ອນໄຂທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສິນຄ້າ ລວມທັງລະບຽບກ່ຽວກັບແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າທີ່ໃຊ້ໃນການຕົກລົງນັ້ນ ຫາກຍັງຄືເກົ່າ;
3. ຄຳຕົກລົງກ່ຽວກັບແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້ານີ້ ຈະໃຊ້ບໍ່ໄດ້ ເມື່ອມີຄຳຕົກລົງທີ່ຂັດກັບຄຳຕົກລົງກ່ອນນັ້ນ ແລະຖ້າວ່າພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆ ຫາກໄດ້ຖືກແຈ້ງໃຫ້ຊາບກ່ອນແລ້ວ;

4. ຄຳຕັດສິນກ່ຽວກັບແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ສາມາດໃຫ້ມວນຊົນເຂົ້າເຖິງໄດ້ ຕາມເງື່ອນໄຂຂອງ ມາດຕາ 16 ຂໍ້ 2 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 14. ການສະເໜີໃບຢັ້ງຢືນແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ

ຜູ້ນຳເຂົ້າ ຕ້ອງສະເໜີໃບຢັ້ງຢືນແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ສຳລັບສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີໃນເວລາແຈ້ງເສຍພາສີ ຖ້າວ່າ:

1. ຜູ້ນຳເຂົ້າຫາກຕ້ອງການນຳໃຊ້ສິດພິເສດ ຕາມກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ຫລືສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ;
2. ສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ຫາກມີແຫລ່ງກຳເນີດຈາກປະເທດທີ່ ສປປ ລາວໃຫ້ສິດພິເສດ ພາຍໃຕ້ສັນຍາສອງຝ່າຍ;
3. ສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ຫາກຖືກຈັດຢູ່ໃນບັນຊີລາຍການສິນຄ້າຄວບຄຸມ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ຫລືສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ;
4. ສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ຫາກຖືກຈັດຢູ່ໃນບັນຊີລາຍການສິນຄ້າທີ່ ສປປ ລາວ ຫລືອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນປະກາດວ່າເປັນສິນຄ້າທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຊຶ່ງອາດຈະກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ຄວາມປອດໄພຂອງສັງຄົມ, ສຸຂະພາບຂອງຄົນ, ສັດ, ພືດ ແລະສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຄວບຄຸມ;
5. ສິນຄ້າຫາກນຳເຂົ້າຈາກປະເທດທີ່ ສປປ ລາວ ກຳລັງປະຕິບັດມາດຕະການຕອບໂຕ້ການທຸ່ມຕະ ຫລາດ ຫລືການອຸດໜູນ, ການປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດພາຍໃນ ຫລື ການຈຳກັດປະລິມານການນຳເຂົ້າ.

ມາດຕາ 15. ການທົບທວນຄືນຄຳຕັດສິນກ່ຽວກັບການກຳນົດແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ

ຜູ້ນຳເຂົ້າ ທີ່ບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ຄຳຕັດສິນກ່ຽວກັບການກຳນົດແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ອາດຈະຮ້ອງຂໍໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີທົບທວນຄືນ ຫລື ສະເໜີຕໍ່ກະຊວງການເງິນ ເພື່ອພິຈາລະນາແກ້ໄຂ ຊຶ່ງອາດຈະມີການປ່ຽນແປງ ຫລືລຶບລ້າງຄຳຕັດສິນນັ້ນ. ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ນຳເຂົ້າ ຫາກບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ຜົນຂອງການແກ້ໄຂ, ຜູ້ກ່ຽວ ກໍມີສິດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ ເພື່ອພິຈາລະນາຕັດສິນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 16. ການເກັບຮັກສາສຳນວນໃບຢັ້ງຢືນແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ

ການເກັບຮັກສາສຳນວນໃບຢັ້ງຢືນແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ສົ່ງອອກທີ່ຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍໃບຢັ້ງຢືນແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ອອກໃບຢັ້ງຢືນແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ຕ້ອງເກັບຮັກສາສຳນວນໃບຢັ້ງຢືນແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າໄວ້ໃນເວລາຢ່າງໜ້ອຍ ສາມ ປີ ນັບແຕ່ວັນອອກໃບຢັ້ງຢືນແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ເປັນຕົ້ນໄປ;

2. ຂໍ້ມູນຕ່າງໆທີ່ເປັນຄວາມລັບ ຫລື ທີ່ໄດ້ສະໜອງໃຫ້ໃນທາງລັບເພື່ອນຳໃຊ້ໃນການກຳນົດແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ຈະຖືກຮັກສາໄວ້ເປັນຄວາມລັບ ໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ຖ້າບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສະເພາະຈາກບຸກຄົນ ຫລື ເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຊຶ່ງໄດ້ສະໜອງຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ, ຫ້າມເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນນັ້ນ ຍົກເວັ້ນກໍລະນີການດຳເນີນຄະດີຂອງສານ.

ໝວດທີ 5
ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ

ມາດຕາ 17. ອົງການຄຸ້ມຄອງແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ

ລັດຖະບານ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າຢ່າງລວມສູນ ແລະເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າ ແລະ ກະຊວງການເງິນດຳເນີນ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 18. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ

ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ອອກລະບຽບການ, ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະ ແຈ້ງການຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ;
2. ອອກໃບຢັ້ງຢືນແຫ່ລງກຳເນີດສິນຄ້າສຳລັບສິນຄ້າສົ່ງອອກ ຫລື ມອບໃຫ້ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າແຂວງ, ນະຄອນ ຫລື ສະພາການຄ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ ເປັນຜູ້ອອກໃບຢັ້ງຢືນດັ່ງກ່າວ;
3. ຊີ້ນຳການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກ່ຽວກັບແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
4. ຈັດພິມເຜີຍແຜ່ລະບຽບການ ແລະ ຂໍ້ມູນຕ່າງໆກ່ຽວກັບແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ໂດຍຜ່ານໜັງສືພິມ ຫລື ສື່ອື່ນໆ ລວມທັງເວັບໄຊຂອງຕົນ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ, ພາກສ່ວນຕ່າງໆຂອງລັດ, ເອກະຊົນ ແລະບຸກຄົນ ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້;
5. ອອກ, ໂຈະ ຫລື ຖອນໃບຢັ້ງຢືນແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ;
6. ພິຈາລະນາແກ້ໄຂ ຄຳສະເໜີກ່ຽວກັບແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າສົ່ງອອກ;
7. ກໍ່ສ້າງ ແລະ ຍົກລະດັບພະນັກງານ ກ່ຽວກັບວຽກງານແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ;
8. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ;
9. ລາຍງານກ່ຽວກັບວຽກງານແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ຕາມຂອບເຂດ ແລະ ໜ້າທີ່ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໃຫ້ລັດຖະບານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
10. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 19. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງການເງິນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ກະຊວງການເງິນມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ອອກລະບຽບການ, ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະ ແຈ້ງການກ່ຽວກັບ ແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ;
2. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບການກ່ຽວກັບການກວດກາແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້ານຳເຂົ້າ;
3. ຈັດພິມເຜີຍແຜ່ລະບຽບການ ແລະ ຂໍ້ມູນຕ່າງໆກ່ຽວກັບການກຳນົດ ແລະ ກວດກາແຫລ່ງກຳ ເນີດສິນຄ້າ ໂດຍຜ່ານໜັງສືພິມ ຫລື ສື່ອື່ນໆ ລວມທັງເວັບໄຊຂອງຕົນ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ດຳເນີນທຸລະ ກິດ, ພາກສ່ວນຕ່າງໆຂອງລັດ, ເອກະຊົນ ແລະ ບຸກຄົນສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້;
4. ສ້າງຕັ້ງລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ລະບົບລາຍງານ ກ່ຽວກັບວຽກງານແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ເພື່ອ ໃຫ້ການບໍລິການ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການກວດກາ ແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້ານຳເຂົ້າ;
5. ພິຈາລະນາອະນຸມັດ ຫລື ປະຕິເສດສິດການຫລຸດຜ່ອນ ຫລື ການຍົກເວັ້ນພາສີນຳເຂົ້າ ຕາມ ລະບຽບກ່ຽວກັບແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ;
6. ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີກ່ຽວກັບແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້ານຳເຂົ້າ;
7. ກໍ່ສ້າງ ແລະ ຍົກລະດັບພະນັກງານ ກ່ຽວກັບວຽກງານແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ;
8. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານແຫ່ລງກຳເນີດສິນຄ້າ;
9. ລາຍງານກ່ຽວກັບວຽກງານແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ຕາມຂອບເຂດ ແລະ ໜ້າທີ່ຄວາມຮັບຜິດ ຊອບຂອງຕົນ ໃຫ້ລັດຖະບານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
10. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ກ່ຽວກັບວຽກງານແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 20. ອົງການກວດກາແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ

ອົງການກວດກາແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 17 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້;
2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ເຊັ່ນ ອົງການກວດກາລັດ.

ມາດຕາ 21. ເນື້ອໃນກວດກາ

ເນື້ອໃນກວດກາກ່ຽວກັບວຽກງານແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າມີດັ່ງນີ້:

1. ການປະຕິບັດລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ;
2. ຂະບວນການຜະລິດສິນຄ້າ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

3. ຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງເອກະສານກ່ຽວກັບການສະເໜີຂໍໃບຢັ້ງຢືນແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ;

4. ການມອບໝາຍ ແລະການກຳນົດຂອງລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 22. ຮູບການກວດກາ

ຮູບການກວດກາວຽກງານແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ປະກອບດ້ວຍ ການກວດກາຕາມແຜນການປົກກະຕິ, ການກວດການອກແຜນການ ໂດຍມີການແຈ້ງລ່ວງໜ້າ ແລະ ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ.

ການກວດກາຕາມແຜນການປົກກະຕິ ແມ່ນການກວດທີ່ດຳເນີນໄປຕາມແຜນການຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ.

ການກວດການອກແຜນການ ໂດຍມີການແຈ້ງລ່ວງໜ້າ ແມ່ນການກວດການອກແຜນການເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ຊຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຊາບລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນການກວດກາໂດຍຮີບດ່ວນ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ແຈ້ງ ໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຊາບລ່ວງໜ້າ.

ໝວດທີ 6
ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 23. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລືການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຜົນງານອັນດີເດັ່ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດຳລັດສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນໆ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 24. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ຜູ້ນຳເຂົ້າ ແລະສົ່ງອອກ ຫາກໄດ້ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ເຊັ່ນ: ປອມແປງ , ປ່ຽນແປງ ຫລືຊື້ຂາຍໃບຢັ້ງຢືນແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ກ່າວເຕືອນ, ສຶກສາອົບຮົມ, ໂຈະການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດຊົ່ວຄາວ ຫລື ຖອນສິດ ໃນການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດການຄ້າລະຫວ່າງປະເທດ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີການກະທຳຜິດສະຖານເບົາ ຫລືໜັກ. ຖ້າວ່າການລະເມີດດັ່ງກ່າວ ຫາກເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ແມ່ນຈະຖືກດຳເນີນຄະດີ ຕາມກົດໝາຍອາຍາ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫລືພະນັກງານໃດ ຫາກໄດ້ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະລະບຽບກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ກ່າວເຕືອນ, ສຶກສາອົບຮົມ, ຍົກຍ້າຍໜ້າທີ່, ປົດຕຳແໜ່ງ ຫລື ຖືກໄລ່ອອກ ຈາກລັດຖະການ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີການກະທຳຜິດສະຖານເບົາ ຫລືໜັກ. ຖ້າວ່າການລະເມີດນັ້ນ ຫາກເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ແມ່ນຈະຖືກດຳເນີນຄະດີຕາມກົດໝາຍອາຍາ.

ໝວດທີ 7
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 25. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າ ແລະ ກະຊວງການເງິນ ມີໜ້າທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈົ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 26. ຜົນສັກສິດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ພາຍຫລັງ 90 ວັນ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ. ດຳລັດສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນ ດຳລັດວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໃບຢັ້ງຢືນແຫລ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ສະບັບເລກທີ 97/ນຍ, ລົງວັນທີ 08 ທັນວາ 1992.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບດຳລັດສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ບົວສອນ ບຸບຜາວັນ